

Rejsebrev fra Argentina

Af Anna Marin Kristinsdottir, Argentina, 2010-11

Året 2010 rejste jeg til Salta, provinsen der ligger i den nordligste del af Argentina. Jeg havde stor interesse for at lære spansk og tænkte, jeg ligeså godt kunne rejse langt væk fra mit hjem, nu når jeg alligevel skulle ud og opleve verden alene.

Dage, der går over de 50 grader

Jeg endte i provinsens fattigste by, San Ramón de la Nueva Orán, som ligger 30 minutters kørsel fra den bolivianske grænse. Temperaturen er slet ikke som i Buenos Aires, der ligger 1500 km væk, da man befinder sig et slags regnskoves vejr hvor fugtigheden holder kroppen varm og våd hele sommeren lang med dage, der går over de 50 grader, og hvor vinterdagene kan gå ned til -5 grader.

Da jeg rejste til Salta, følte det som at rejse 50 år tilbage i tiden. Ikke kun på grund af materialistiske grunde men også religiøse og kulturelle. El-komfuret, som jeg var vant til hjemme i Skanderborg, blev skiftet ud med et gaskomfur, vandet drak man ikke af hanen (selvom

man kunne), men man ventede på at få vanddunke leveret til døren, de fleste gader var ikke belagt med asfalt, men var støvede af tørt sand og gadehunde, så man på alle gadehjørner. Selvom vi boede i et hus på ca 200 m², havde vores naboer på begge sider af huset ikke et tag. Skolen startede altid med en bøn, hvor alle børnene samledes uden for klasselokalerne, og skulle man snakke med læreren blev han eller hun altid kaldt "lærer".

Anna Marin i sin skoleuniform

Mere afstand til religionen

De fleste, hvis ikke alle, er katolikker og gud bliver italesat dagligt. Dog kunne jeg mærke at de unge havde taget mere afstand til religionen end de voksne, og det bliver helt klar tydeligere med årene.

Flyttede ind en uge før jul

Jeg skiftede familie efter 4 måneders ophold, og selvom AFS i Danmark gjorde alt hvad de kunne for at hjælpe mig, stod jeg meget alene i AFS Argentina. Min argentinske kontaktperson talte ikke engelsk, som gjorde det meget svært for mig at forklare min situation. Det endte med at jeg kendte til en familie i min småby som før havde taget sig af udvekslingsstudenter, så jeg tog selv kontakt til dem og flyttede ind til dem en uge før jul. Mit spansk var stadig lidt svagt, men min nye far kunne tale

Anna Marin sammen med sin familie nytårsaften. Far (David) mor (Myriam) søstre (Florencia & Sofia) og brødre (David Jr. og Juan)

engelsk, og fra den første dag viste de en meget stor interesse for mig og mit velfærd, som havde manglet hos den første familie. Jeg fik en ny familie som bestod af meget moderne forældre, 4 søskende, bedsteforældre, onkler, tanter osv. I dag, 10 år senere, har jeg besøgt dem 2 gange i Argentina og rejst sammen med dem gennem Europa.

Oplevede pigernes store 15-års fødselsdage

Jeg gik til dans 5 gange om ugen, hvor jeg lærte at danse mavedans, reggaeton og hiphop, gik på diskoteker hver weekend sammen med mine klassekammerater og søskende, spiste lækkert kød og rejste rundt med min familie, jeg lærte de "gamle gode" sange og så argentinske film sammen med min familie. Jeg oplevede pigernes store 15-års fødselsdage (Quinceañera), og før jeg rejste hjem igen, samlede alle mine venner fra skolen, danseskolen og familien sig sammen for at holde for mig en kæmpe surprise-farvel-fest, hvor der blev dekoreret, masser af mad, og en DJ spillede hele natten lang. Alle de mennesker har jeg på Facebook i dag og møder de fleste, når jeg rejser til mit argentinske hjem.

Anna Marin sammen med sine klassekammerater

Arbejdet som spansk tolk

Jeg besluttede mig for at fortsætte med at bygge på min viden, og begyndte at læse spansk på universitet 2017. Ved siden af mit studie har jeg arbejdet som spansk tolk og holder på den måde meget kontakt til Sydamerika. Til september 2020 starter jeg min kandidat inden for spansk- og latinamerikanske studie som gør at i 2022 bliver jeg udlært spansk lærer.

Anna Marin sammen med sin familie sommeren 2017 i Grækenland

Styrker én som menneske

Jeg opfordrer alle til at tage på udveksling for det giver både uforglemmelige minder, venskaber rundt omkring i verden og som styrker én som menneske - men som man måske først opdager mange år senere.